

MUZIEKWARANDE, maandelijks "Tijdschrift voor muziekminnende Vlamingen" dat van januari 1922 tot december 1931 werd uitgegeven door Emiel Hullebroeck (hoofdredacteur) en Lambrecht Lambrechts (redactiesecretaris).

Onder de belangrijkste medewerkers waren zowel componisten (Arthur Meulemans, Jules van Nuffel, Arthur Wilford), musicologen (Floris van der Mueren, André Pols) als literatoren (Eugeen de Ridder, Maurits Sabbe). Hullebroeck beschikte met Jos. de Klerk en Willem Zonderland ook over correspondenten in Nederland. Het vulgariserende tijdschrift bestond uit een mengeling van biografische artikels over (voornamelijk Vlaamse) componisten, recensies van composities, concertnieuws, publicaties van liedteksten, anekdoten. Ook werd

er veel aandacht besteed aan beiaardmuziek in de aparte rubriek *Het hoekje voor den beiaardier*. Er verschenen regelmatig themanummers, bijvoorbeeld over Peter Benoit (1922/8), kerkmuziek (1928/6), vrouwen in de muziek (1928/11), Guido Gezelle (1930/9). Via *Muziekwarande* ijverde Hullebroeck voor een totaal Vlaams muziekleven en reageerde hij tegen Franstalige concertorganisaties. Ook ondersteunde het blad de liedbeweging via het uitschrijven van compositiewedstrijden voor liederen. Er werd trouwens zeer veel aandacht besteed aan de nationalistische muziekbewegingen, terwijl de eigentijdse muziek meestal met onbegrip werd benaderd. Zo deed Frans de Puysseleir in het nummer van 1 januari 1925 volgende oproep: "Verwerpen we ongenadig de vulgaire imitaties van een Stravinsky, de mathematische berekeningen van een Schoenberg, de flauwe beschrijvende muziek, met de belachelijke omschrijvingen van een Satie." Toen het blad na 10 jaargangen niet langer leefbaar bleek, zochten Hullebroeck en Lambrechts in het laatste nummer (1 december 1931) naar een verklaring: "De heersende crisis zal hier stellig haar invloed hebben laten voelen, doch niet minder de bedroevende onverschilligheid onzer musici en dilettanten, die wel roepen en klagen om wat er niet is, doch geen steun geven aan wat er wél is. Arm, achterlijk Vlaanderen, dat nog niet in staat blijkt één enkel muziek-tijdschrift in leven te houden, wanneer Holland er verscheidene telt!" *Muziekwarande* blijft voor de Vlaamse muziekcultuur en de perceptie van het internationale muziekleven in de jaren 1920 een belangrijke informatiebron.

LITERATUUR: *Muziekwarande* (1922-1931); – P. Nuten, *Hullebroeck en zijn betekenis*, 1939.

JAN DEWILDE